

„NE BÁNTSD A
MAGYART“

Zrínyi

MURAKÖZ

„Adassék tisztelet
a katoná
eszménynek“

Zrínyi-fóhász

Előfizetési ár: fél évre 5.— P.
Kiadóhivatal: Horthy Miklós-tér 6.

Csáktornya, 1943. január 15.

Politikai hetilap.
Megjelenik pénteken.

Tettek — Tervek

A Kállay-kormány félesztendő munkája és politikája

A magyar nemzet léteért és fennmaradásáért küzd a külső és belső arcvonalon egyaránt. Nemzetünk színe virága — az élén vitéz nagybányai Horthy István Kormányzóhelyettes Urunkkal — életét áldozta a jobb jövőért, az emberségesebb és igazságosabb világrendszerért. A nemzeti érdek azt követeli mindnyájunktól — künn harcolóktól és itthon dolgozóktól — hogy az ország erő kifejtése a legnagyobb legyen.

Amikor Kállay Miklós miniszterelnök átvette az ügyek vezetését, ezt mondta: „Ez a kormány háborús kormány.” A háború szabja meg mindennapi életünk ütemét s átforgatja mind a társadalom, mind a kormány munkásságát; bizonyos reformok és újítások megvalósítását megérleli és meggyorsítja, más országépítő tervek végrehajtását pedig meglassítja.

Külpolitikánk — Résztvételünk a háborúban

Elsősorban az állam külpolitikáját változtatja kormányunk. 1941 június 27-én szovjetország hombavetők támadást intéztek békés magyar városok ellen, azóta Magyarország hadiállapotban van Szovjetországgal és azóta Magyarország erejéhez mérten katonailag is részt vesz a bolsevizmus ellen folyó európai háborúban. Ez a háború tisztán védelmi háború, mert Magyarországnak semmiféle területi követelése nincs Oroszországgal szemben s honvédeink tisztán azért harcolnak a bolsevizmus ellen, hogy távol tartsák az országtól a minden kulturált megsemmisítéssel fenyegető vörös rémet.

Ebben a magyar hazáért és az euró-

Külpolitikánk iránya

A Kállay kormány azt a hagyományos magyar és ugyanakkor európai politikát folytatta és folytatja, amelyet

Együttműködés a tengelyhatalmakkal

E politikához, híven a Kállay kormány a legszorosabb együttműködést folytatta a szövetséges és baráti államokkal, elsősorban a tengelyhatalmakkal.

A Németországgal való kapcsolatok terén Kállay Miklós miniszterelnök és külügyminiszter 1942. június 6-án és 7-én Hitler vezér kancellárral, a vezéri főhadiszálláson tett látogatása és a Németbirodalom vezetőivel folytatott megbeszélései különösen dokumentálják a magyar-német barátság szoroságát.

Az olasz-magyar barátság is tovább

A belső megújulásért végzett munka a viszonyok változása mellett sem akad meg. Magyarország a második világháborúban annak a hatalmi csoportnak cselekvő és küzdő tagja, amelyet néhai Gömbös Gyula államférfiúi lángelméje előre megálmódott és Gömbös Gyula útmutatása szerint épül a külső front mögött a szociális Magyarországnak belső arcvonala.

A Kállay kormány ez újév küszöbén beszámolt eddigi munkájáról, egyben pedig jövőre terveit is az ország elé tárta. Előttünk fekszik a terjedelmes füzet, amely a magyar élet minden területén végzett és a háborús nehézség ellenére, vagy a háborús szükségleteknek megfelelően folyamatban lévő kemény munkáról számol be.

pai kulturáért vívott súlyos harcban példaadó önfeláldozással hősi halált halt az ország Kormányzóhelyettese: vitéz nagybányai Horthy István. Az a bensőséges részvét, amely a súlyos megpróbáltatás alkalmából gyásztól sújtott Főméltóságú Kormányzó Urunk és az egész magyarországi iránt megnyilvánult, elsősorban a szövetséges és baráti országokban, de általában Európában, sőt világszerte is megmutatta, hogy az európai közvélemény tisztelettel és becsülettel méltatja Magyarországnak ezt az önfeláldozó védő harcát, amelyet történelmi küldetéséhez és múltjához híven, Európa civilizációjáért és nyugalmaért folytat.

Kállay Miklós debreceni beszédében oly megragadó erővel világított meg.

fejlődött az elmúlt hónapokban. Az olasz hivatalos körök és az olasz közvélemény kezdettől fogva számos jelét adták Magyarországnak és kormánya iránti barátságának s a két nemzet gazdasági és kulturális kapcsolatai is az őszinte barátság és együttműködés jegyében alakulnak.

A Hármaskör barátságainak nagy hatalmával, a Japán birodalommal a magyar kormány ugyancsak a legszélyesebb viszonyt tartja fenn.

A testvéri fin nemzettel, amely Magyarországhoz hasonlóan folytatja önvé-

delmi harcát a bolsevizmus ellen, Magyarország minden terén a barátság és testvériség alapján építette ki további kapcsolatait.

Kapcsolataink a dunavölgyi és szomszédos államokkal

Jó szomszédi viszonyra és megértő együttműködésre törekszünk a dunavölgyi és szomszédos államokkal is. Horvátországgal, amelynek népével több évszázadokon keresztül szoros kötelékek fűzték össze, több gazdasági és egyéb megegyezést kötöttünk. Szlovákiával viszonyunk korrektt. Több kisebbségi, gazdasági megegyezést kötöttünk. A baráti Bulgáriával, amely a Hármaskör Egyezményhez is csatlakozott, a régi és őszinte barátsággal vagyunk.

Magyarország az európai szolidaritást a többi, nem hadviselő és semleges államokkal is igyekszik fenntartani.

A kormány belpolitikai beszámolójára még kitérünk.

A csáktornyai Jótékonyági Egyesület karácsonya

Csáktornyan a polgári iskola a múlt század nyolcvanas éveiben vette kezdetét s azóta állandó szokássá vált, a szegény sorsú tanulókat karácsonykor megajándékozni csizmával, cipővel, ruhával, kinek mire szüksége volt.

De Csáktornya társadalmának jótékonyága nemcsak ez irányban merült ki, hanem élelmel is ellátta szegény diákjait. Bizonyára sokan, akik e sorokat olvassák, rá fognak emlékezni, hogy hány diák, polgárista, képezdész evett napokat a tehetősebb családoknál s így Csáktornyan a szegény szülőknél és árva gyerekeknek nem okozott problémát a polgári iskola, esetleg a képezde eivezése, hisz itt voltak a csáktornyaiak, akik mindenkor jó szívvel és igaz szeretettel támogatták a szegény diákokat és nagyon sok hasznos polgárt neveltek a hazának.

Nem volt az időben rendszeres gyűjtés. A polgárok karácsony közeledtével önként adoztak, ki-ki tehetsége szerint. A Pecsornik-féle vendéglőben évtizedekig fennállt a „Vasasztal” úri társaság, amelynek tagjai minden összejövételük alkalmával, úgyszólván egész éven át gyűjtötték a „hatásokat”, a „krajcárokat” a szegény gyermekek csizmáira.

Jó példákkal jártak elől a város akkori vezetői, a legtehtetősebb polgárok. Hirtelenében csak néhány nevet említnék: Ziegler Kálmán, Prusatz Alajos, Nuzsy Mátyas, a két Sztrabia testvér, Ferenc és Károly, id. Pecsornik Ottó, Bernák Károly és még sokan, akik sajnos már mindnyájan nyugosznak a csáktornyai temetőben s az általuk felnevelt, most már szintén idős polgárok, csak sirjaik előtt áldozhatnak emlékeiknek. A régi jótétevők közül egyedül Dobossy Elek, akkor csáktornyai tanító, jelenleg nagykanizsai nyugalmazott iskolai igazgató, a jó „Lekszi Bácsi” van életben. Sok diákja él széles e hazában.

Igy tartott ez az első világháború után következett összeomlásig. A volt Jugoszlávia alatt a csáktornyai jótékonykodók egyesületbe tömörültek, amely azután rendes alapszabályokkal

és tagdijakkal „Dobrotvor“, „Jótevő“ név alatt működött s évenként a tagságdíjakból és adományokból ellátta a szegény gyermekeket lábbelivel és ruhával.

A jogoszlavok tartózkodón viselkedtek az egyesülettel szemben, annál inkább támogatták a muraközikek.

Mindezt azért tartottuk szükségesnek előrebocsátani, hogy ezzel is bizonyítsuk, hogy a csáktornyai polgárok szíve és tárcája, ha jótékonykodni kellett, mindenkor nyitva volt.

A visszatérés után a jótékonyági akcióba a MANSZ csáktornyai csoportja is bekapcsolódott s már tavaly is, a készpénzadományokon fel sok ruhát és fehérműt is osztott szét az arra rászorult szegények között, ezidén pedig ugyancsak a MANSZ. hölgyek Budapestről rendelték szövetet, vásznat és megvarrták a ruhákat és fehérműt, amit azután karácsonykor kiosztottak

a szegény gyermekek között.

A Jótékony Egyesület pedig, bár hivatalosan csak most van alakulóban, illetve újrászervezés alatt, Lukovnyák Bernát nyug. takarékpénztári főtisztviselő vezetésével, összegyűjtött 1200 pengőt ehhez adott a város 800 pengőt s ebből a pénzből 45 pár cipőt, télikabátokat, sapkákat és egyéb ruhát és fehérműt osztott ki.

Nehéz háborús időköt élünk. Minden gondolatunk és minden fillérünk a harcoló honvédek és családjaiké, de azért a jó csáktornyaiak a szegény gyermekekről sem feledkeznek meg s nekik is jutott boldog karácsony, igaz közülük soknak hozzátartozója a harctéren teljesíti kötelességét mindnyájunkért.

A Jótékony Egyesület hálás köszönetét fejezi ki a város vezetőségének és minden adakozónak.

Halálos dráma egy muraközi cigánytanyán

Egy cigánylegény késével leszurta bátyját, aki a helyszínen elvérzett

Halálos dráma játszódott le a drávidósi cigánytanyán. Ignác István 31 éves cigány szóvalásba keveredett öccsével, a 21 éves Ignác Jánossal, akit állítólag bántalmazott is. A két cigány annyira összekapott egymással, hogy János előkapta kését és azt teljes erejével bátyja vállába mártotta. A szúrás olyan volt, hogy a tüdőt érte és Ignác István vérébe összeesett. Nem lehetett rajta segíteni. Mielőtt még komoly segítség érkezett, a helyszínen elvérzett. A testvérgyilkos le-

gényt a csendőrök elfogták és vasraverse beszállították a nagykanizsai ügyészségre.

A vizsgálóbíró kihallgatta a drávidósi fiatal Kaint, aki azért védekezett, hogy bátyja tettleg bántalmazta őt és attól félt, hogy megöli őt, azért védelmében nyúlt a késhöz.

A vizsgálóbíró letartóztatásba helyezte. Ügyében a csendőrség folytatja a nyomozást és a tanúk kihallgatását.

Kezdjük meg a takarékoskodást!

Az utóbbi időkben egyre gyakrabban kerül szóba háborús korszakunk egyik legfontosabb követelménye: a takarékoság. Gazdasági életünk vezetői több esetben fordultak nyílt, félreérthetetlen szóval a nemzethez, takarékosra szólítván fel annak minden tagját. Ez a felhívás nem lehet hiábavaló, nem maradhat eredménytelen, nem vesztet el nyomtanul, mint a puszta kiáltott szó. Meg kell értenie minden józan, becsülettel gondolkodó magyarnak, hogy a takarékoság követelményéhez napjainkban milyen döntő jelentőségű nemzeti érdekek fűződnek.

Mindannyiunk előtt ismeretes, hogy a háború, — amelyből mi is fegyverrel a kezünkben vesszük ki részünket — a teljesítőképesség legfelső határáig igénybeveszi népünket. Napról-napra olyan megoldandó feladatok sokasága tornyosul elénk, amelyeket akár a legvesző erőfeszítések árán is teljesíteniünk kell, ha nemzetünk jövőjét biztosítani akarjuk. Ugyanakkor azonban, amikor a létfontosságú követelmények oly mérhetetlenül megszorítottak, a gazdasági élet kikerülhetetlen zavarai következtében javainknak, nyersanyagcseinknek jelentős megcsappanásával kell számolnunk. Ezt a helyzetet, mint adottságot kell elfogadnunk, mert hiszen a békes idők egyensúlya mindaddig nem állhat helyre, míg a háború tart. Hogy a történelmi idők által ránk rótt feladatoknak mégis megfelelhessünk, nincs más választás, minthogy ehhez az adott helyzethez, amennyire csak a lehetőségek megengedik, alkal-

mazkodjunk.

Takarékoskodnunk kell tehát javainkkal! Nem szabad megengednünk, hogy akár a legkisebb érték is elpazarolódjék, kárba vesszen! Nem szabad megfeledkeznünk ennek a nemzeti takarékoskodás parancsáról, a nap egyetlen órájában sem. Vigyáznunk kell arra, hogy minden hasznos anyagot, — amelyet pedig a béke éveiben gondatlanul dobhattunk szemétkébe, vagy hajthattunk tűzbe — figyelmesen összegyűjtsünk és az újraértékesítésre illetékes helyre juttassuk. Javainkkal szigorú beosztással kell gazdálkodnunk s amit csak lehet, meg kell mentenünk a kárba vesztéstől. Áll pedig ez a parancs a mindennapi élet legapróbb, jelentéktelennek tűnő „semmisségeire” is; egészen a csöppnyi papírdarabkáig, apró fémrészekig, „rongyocskákig”, üres konzervdobozokig, stb., stb... Ilyenek mindeki kezén megfordulnak. Ne másolt várjuk tehát a példát, hanem önmagunkon kezdjük a takarékoskodást.

Sose feledjük el, hogy az ilyen megmentett „semmisségekből” gondos és lelkiismeretes eljárással hatalmas mennyiségek gyűjthetők össze, amelyek már nemzetgazdasági szempontból is igen komoly értéket jelentenek. A hangsúly a gondos és lelkiismeretes eljárás van, — ezen fordul meg az egész kérdés. Hogy pedig az ilyen gondos és lelkiismeretes gyűjtőmunka nem bosszorkányság, azt a velünk karöltve harcoló nemzetek közül már többen bebizonyították. Ha pedig másoknak sikerült, épp nekünk ne sikerülne?

nepe alkalmából kifejezésre juttatott szerencsekívánatokért szíves köszönetét nyilvánítja.

A szilvapálinkafőzési engedélyt Muraköz részére március 31-ig meghosszabbították

Miután Muraközben az idei szilva-termes kifőzése nem fejeztett be, Pecsornik Ottó, országgyűlési képviselő közbenjárására a m. kir. pénzügyminiszterium a főzési engedélyt 1943. március 31-ig meghosszabbította, de csakis 1942. termésű szilvára.

Belica visszakapja régi postáját

Mint értesülünk, a MÉP belicai szervezetének közbenjárására a belicai, úgynökségre átalakított, postáját a m. kir. postagazgatóság újra a régi formájában engedélyezte s az rövid időn belül megnyílik.

„A tehetősektől ezeket és százakat, a szegényebektől filléreket, de mindenkitől kérünk”. — Az „Országos gyűjtés a honvédcsaládokért” a hadbavonultak hozzátartozóinak gondját enyhíti.

A mai nehéz idők

Emberek, asszonyok
Kicsinyek, nagyok!
E nehéz időkben
Ne zugodjaitok.

Ha kevés a liszt, cukor
És fekete kenyérek,
Ha háztartási gondtól
Fő folyton fejetek.

Ha száraz a tészlatok
Nem uszik zsír rajta,
Ha folyton szaporodik
A hustalan napok száma.

Ha kávé, tea, szappan
Még jegyre sem kapható,
Helyette csak a sok
mindenféle pótló.

De háboru van
És szűk esztendő,
Most mindenk előtt
A hadsereg a fő és az első.

Bezeredy Margit.

A polgári iskolai diákkaptár hírei

A csáktornyai polgári iskolai diákkaptár részére újabban a következő adományok érkeztek V. Pecsornik Paula tanárnő, diákkaptárvezető kezéhez:

Uzdóczy Zadravecz István, ny. tábori püspök, felsőházi tag 20 pengő „magyar célra.”

Vitéz Horváth Ferenc ny. vezérőrnagy, országgyűlési képviselő 20 pengő „a szorgalmas méhecskék részére.”

A diákkaptár vezetősége hálás köszönetét fejezi ki a nemeslelkű adakozóknak.

A MÉP HIREI

A Főméltóságú Kormányzó Úr köszönete a csáktornyai járási MÉP csoportnak

A csáktornyai járási MÉP csoport 1942. december 6-án megtartott értekezletén táviratilag üdvözölte a Főméltóságú Kormányzó Urat nevenapja alkalmából.

E nepokban érkezett Pecsornik Ottó országgyűlési képviselő, a csáktornyai járási MÉP kerület elnökéhez a Kormányzó Úr kabinetirodájának leirata, amelyben a Kormányzó Úr Öfőméltóság a névün-

**Gyomorhajós? Vesehajós?
Tartson ivókurát!
A TERMÉSZETES SZÉNSAVAS**

PETÁNCI GYÓGYVIZ

üdit — gyógyít

FŐRÁKTAR:

MURASZOMBAT, Lendva u. 2.

— TELEFON: 68. —

„Leved-e a gondot azoknak a válláról, akiknek családfői a mi biztonságunkért és életünkért harcolnak?”
Tedd meg kötelességedet, adakozzál bőségesen a honvédcsaládok javára.

Leningrád 1942-ben

Egy szovjet-film margójára

Leningrád a szovjet-sajtó állandó témája. Az általános beállítás a város lakosságának hősiessége, amely a megpróbáltatások közepette is folytatja mindennapi életét. Leningrád ma már szinte szimbólumként szerepel a szovjet-sajtóban, amely a végsőkig való kitartásával például kell, hogy szolgáljon minden szovjet-polgár számára.

„Leningrád” a címe annak a propaganda filmnek is, amelyet az utóbbi időkben készítettek és amely ma egész Szovjetország területén állandóan bemutatásra kerül. A film azonban, hogy enyhén fejezzük ki magunkat, kissé indiszkrét és általánosságban véve bizony ellentmondásokat tartalmaz az eddigi Leningrád-cikkek tartalmával szemben. A felvételek részben moszkvai stúdiókban, részben pedig a helyszínen, magában Leningrádban történtek. A jeleneteket gondosan válogatták össze abból a célból, hogy hatásosan mutassák be Leningrád lakosságának bátorságát, ellenálló erejét, hősiességét, vagyis azokat a mozzanatokat, amelyek a város fokozott életmenetét bizonyítják. A hatás kitünő. Oly annyira, hogy az „Izvestija” hosszú cikkben foglalkozik a filmmel és a hatástól maga is elragadtatva magát, drámai módon regisztrálja a film egyes jeleneteit. Többek között így ír:

„Behavazott utcák, hatalmas hófúvások nyomai, amelyek a főforgalmú utakat és tereket hóhegyekkel tarkított steppékké változtatták át... az arambiany miatt mindenütt leallott villamosok, belagyott autóbuszok és trolleybusok, amelyek mintha csak a Jegestenger vidékére vetődtek volna... kialudt utcai lámpák szeszaggatott vezetékkel... egy lyuk a Néva jegén vödört cipelő emberek hosszú sorától körülveve, akik vízért jöttek, mert a város vízvezetékei befagytak... munkások a gyárakban, akik rövid bekecsken dolgoznak és állandóan kezükbe lehelnek, hogy valamiképp melegítsék... szánkok, amelyek halottakat visznek a temetőkre... egy az éhségtől és kimerültségtől haladó ember az úttesten... óriási égő vásárszarnokok, amelyek nem lehet eloltni eszközök híján... szétbombázott kerti házacska, elpusztított pályaudvarok, hóval betemetett mozdonyok lógó jégcsapokkal...” és így tovább.

Valószínű, hogy a filmnek drámai színekkel és költőien esztétileg háttérre megfelel a valóságnak, talán vissza sem tudja adni a maga borzalmas mivoltában és minden bizonylan sikerült egyes „bolsevista patriotákban” érzelmeket felkelteni a hősiesség különös fényével körülvevő leningrádi elvtársak iránt. Azonban a józan olvasó ezenfelül mégiscsak azt a benyomást kell, hogy kapja, hogy az az állandóan hangoztatott „mindennapi folyamatos élet” és a leningrádi lakosság rőzsás színekkel esztétileg hősiessége valahogy nem áll összhangban egymással. És az az elhatározás, hogy a végsőkig kell harcolni és pedig Leningrád utolsó lakóinak életéig, minden bizonylan csak a szovjet pártcsoportok vezetőinek az elhatározásában él már.

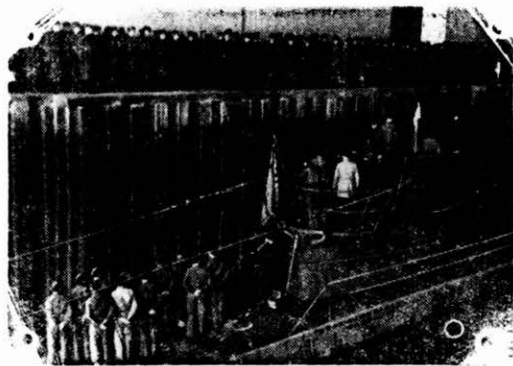
(St)

A tűzoltásról

Közl: Sáfrán László, légó. parancsnok.

Hogy tévedés ne essék, nem arról van szó, hogy mindenkit olyan tűzoltóvá képezzünk ki, mint akik hangos sztrénázással, rejtélyes berendezésekkel és készülékekkel száguldanak a tűzhöz és haláltmegvető bátorsággal rohamozzák meg a lángtengert. Nem. Erről nincs szó, mint ahogy az elsősegélynyújtás tanításával sem orvosokká akarják kiképezni az egészségügyi osztág tagjait. Mindenekelőtt a régi, sokat emlegetett közmondást idézem: kétszeresen ad az, aki azonnal ad. Ezt a segélynyújtásra és a tűzoltásra alkalmazva, azt mondhatjuk: többszörösen segít, aki azonnal hozzáfog a baj leküzdéséhez! Valóban mindkét feladatnál ezen van a lényeg: azonnal beavatkozni és a bajt még csirájában elfojtani! Gondoljunk csak arra, milyen apró, jelentéktelennek látszó sérülés következtében vérezhet el az ember, pedig milyen egyszerű egy szorítókötés készítése, ha értünk hozzá és gondoljunk arra, milyen egyszerű dolog a gyufa lángját eloltni, a kisebb tüzet eloltni, de idejében, kellő hozzáértséssel és legalább a legegyszerűbb eszközökkel felszerelve kell hozzáfogni. Hány tűzvesztés meglehetően volna akadályozni, ha csak egyetlen olyan ember van a helyszínen, aki tudja, hogy mi a tennivaló, aki nem kiabálja kétségbeesve, hogy: tűz van!... tűz van!..., hanem bátran hozzáfog a baj leküzdéséhez addig, amíg nem tűzvesztől, hanem csak jelentéktelen tűzről van

szó. A tűzoltás és az elsősegélynyújtás elemi ismereteinek tudása szoros összefüggésben van ugyan a lakóházi légóval, az önvédelemnek háború alatti szerepével, de kétségtelen, hogy mindkét ismeret békében is kiválóan használható. Hogy milyen mértékben, arra a lakosság aránylag rövid ideje tartó légóalmi kiképzése óta is már igen sok szép és tanulságos példát láthattunk. Egyet elmondunk a sok közül. Budapest, a Munkás-utca 6 számú bérházban az őszi fűtési idény kezdetekor egy hibás szerkezetű kémény körül a tetőszerkezet meggyuladt és kb. 6 négyzetméter területen égett. Itt is a szokásos módon kezdődött a dolog, észrevették a tüzet, mindenki kiabálta: tűz van!, azután valakinek észbejött a tűzoltóságra telefonálni. Ez események további alakulása azonban — és ez a legjobb bizonyítéka a légóalom békében használatának és szükségessége mellett — egészen más lett, mint egyébként szokásos. Mert a „rendes”, de reméljük, egyre ritkább esetben, ilyenkor fejvesztett kiabálás és kapkodás tapasztalható az illető házban, sőt még a közvetlenül szomszédos házban is. Sokan azt sem tudják, mit csináljanak rémületükben, gyermekeiket és ruhaneműt, sőt bútort cipelnek ki az utcára s esztelen futkórásokkal csak a zűrzavart fokozzák és akadályozzák mozgásában az időközben megérkező tűzoltókat. — Itt azonban nem az történt. A ház

A német tengeralattjárók bombabiztos betonfedezékben pihennek. (Foto RDV)

légóalmi őrségének parancsnoka azonnal összeállította a légóalmi tűzoltóórsót, kiosztotta a felszerelést, felrohantak a padlásra és a padlástér tűzvédelmi felszerelésében készen álló vízzel és vödörteskendővel néhány perc alatt körülhatárolták és eloltották a tüzet. Mire a hivatásos tűzoltóság megérkezett, már csak, mint mondani szokták, — hull helyét találta a tüznek és nem volt más dolga, mint a szükséges takarítási munkák elvégzése és az előírt biztonsági intézkedések megtétele.

Az ilyen hírek manapság még meglepnek bennünket. Azonban arra kell törekednünk, hogy a jövőben azok a hírek leljenek meg, amikor ennek az ellenkezőjéről, a tehetetlen, gyámoltalan beletörődésről hallunk. Ahol a lakók a tűzoltási ismereteikről legalább a leglemibb tudást megszerzték légóalmi kiképzésük kapcsán, ott nem szabad több előfordulnia annak, hogy a könnyelműen eldobott gyufaszál, a kályhából kipattanó szikra, a tűzhelyen kigyuladt zsír, vagy bármi

más, mindig kicsiben kezdődő tűz, vagyoni értéket, sőt esetleg emberéletet pusztítson el. Amint-hogy nem szabad megtörténnie annak sem, hogy valaki a házban, vagy az utcán elvérezzék addig, míg orvos, vagy mentők meg nem érkeznek csak azért, mert nincs senki, aki segítséget tudjon nyújtani vagy nincs eszköz a segélynyújtáshoz. A légóalomnak köszönhető, hogy lassanként minden férfi és nő kiképzett tűzoltóvá és mentővé válik és hogy minden házban van tűzoltóeszköz és mentőfelszerelés. Állítjuk, hogy a pénzügy, amit a háztulajdonosok ezekre a felszerelésekre költöttek, rövid néhány év alatt megtérülhet békében is azzal a vagyoni értékkel, amit az önvédelem sejtjei beavatkozásukkal megmentenek. Az emberéletéről nem is szólnunk, mert azt pénzügyi értékkel kifejezni nem is lehet, csupán megállapíthatjuk, hogy ha a lakóházi légóalom csak egyetlen életet is megment, már megtette kötelességét és elérte célját.

(Folytatása köv.)

ÁGYTOLLAKAT

Tarka	P 250	150	P 1-
Végyes szürke	P	4	P 3-
Feheres losztolt	P 750	650	P 550
Fehér losztolt	P 1150	1050	P 850
Pelyhes dunába	P 17	16	P 14-
Pehely	P 30	28	P 26-
Szürke pehely	P 18-		

4 — P-on fehérlő 5 kilógramos rendelést papírzsákban bermetné szállít

Rácz Józsefné ágytollüzlete,
Kiskunfélegyháza, Holló Lajos utca 39.

Csáktornya nagyközség előjáróságától

Hirdetmény

Értesíti az előjáróság mindazon adófizetőket, akik általános kereseti adójukat 1942. évben nem fellebbezték meg, s a múlt évben kevesebb tiszta keresetet értek el, mint az 1942. évről megállapított

általános kereseti adóalap, — adóalapjukat 1941. évi január hó 31. napjáig felmondhatják, illetve kérhetik az adóalap újból megállapítását.

Nyomatványok kaphatók városháza 5. számú szobában.

Csáktornya, 1943. évi január hó 10.

Előjáróság.

Ki lenne a vesztes?

A kormány egyik tagja legutóbb egy nemzeti alapon álló munkásszervezet előtt azt hangoztatta, hogy ezt a háborút elsősorban a munkásság vesztené el. A miniszter nyomban hivatkozott is Franchet d'Espérey tábornokra, aki 1918 őszén a hírhedt Károlyi-féle küldöttség egyik munkás tagja feloldulva, világosan megmondotta: Ennek az elveszett háborúnak költségeit önök, munkások fogják megfizetni. Mert a gazdagnak módja van hozzá, hogy felüljön a repülőgépre és elmenjen Svájcba. Önök, munkások azonban ott fognak maradni...

A magyar munkás valóban maradt és fizetett. Az ő munkányén aludtak ki a kohók. Az ő kenyérkereseti lehetőségét vette el például az a cseh „demokrácia”, amely pusztá sovíniszta érdekében lerombolta Komoropát és miközben bőszen hirdette a nemzetköziséget, a magyar, vagy német dolgozóval szemben elfogultán és gyűlölködve védte — a maga fáját. A „győztesek” vámháborújával, a trianoni békeparancs kegyetlen rendelkezéseivel szemben, ugyan, honnan is kapott egyetlen jó szót, egyetlen megértő gesztust a magyar munkásság? Akadt-e csak egyetlen nemzetközi szervezet is, amely felemelte volna szavát a magyar dolgozó embertelen trianoni nyomora, a magyar munkásgyermekek éhsége, szenvedése ellen? Ellenkezőleg! Mikor itthon a legnagyobb volt a baj, legkiméletlenebb nincstelenség, a II. Internacionálé — tisztán politikai okokból — szállítási bojkotot szervezett Magyarországra, — helyesebben — ép a magyar munkásság ellen. Az amsterdami, párisi, brüsszeli munkászervezetek nem érdekelték, hogy a bojkott következményeit a nyersanyagtól, munkalehetőségtől, kenyértől megfosztott magyar munkások, munkásnyak és munkásgyermekek viselik. Nekik egyetlen szempontjuk volt: a politikai érdek, a könnyű és káprázatos siker.

Ennek a huszonnégy éves internacionalista farizeuskodásnak mégis van két látható eredménye. Egyik: a nemzetköziség tökéletes és végleges bukása. Másik: a munkásság részéről az a felismerés, hogy most se lenne másként.

Most is a munkásnak kellene megfizetni minden költséget, hadisarcot. Most is őt sújtának legmélyebbre azok a békeparancsok, amelyeket amerikai, angol, vagy éppen a cseh „elvtársak” diktálnának. És a magyar munkás ma azért tart ki a munkahelyén, azért egyenértékű társa a harcoló honvédeknek, mert egyrészt tudja, hogy a háború elkerülhetetlen történelmi parancsként zuhan ránk, másrészt tisztán látva minden következményt: soha, soha többé nem akarja vállalni azt a sorsot, amelyet Trianonban rákényszerítettek.

HIREINK.

„Gondoljunk katonáinkra, akiknek fegyvereit megacélozza, bátorságát és hősiességét fokozza az a tudat, hogy itthon mindenki részt vállal családjuk gondjaiból”. — A honvédcsaládok javára megindított gyűjtésre adakozni: elsőrendű hazafias kötelesség!

— **Pénzügyi kinevezések.** A pénzügyminiszter Kiss József dr. budapesti lakost pénzügyi fogalmazógyakornokká a perlaki m. kir. adóhivatalhoz kinevezte. A kormányzó Apáti János állam-pénztári főtitzt, csáktornyai adóhivatali vezetőnek, az állampénztári tanácsosi címet és jellegű adományozta. A pénzügyminiszter Vámos Zoltán csáktornyai állampénztári I. o. tisztet állampénztári főtitsté, a IX. fizetési osztályba, ifj. Óvári László csáktornyai adóhivatali gyakornokot állampénztári II. o. tiszté, a XI. fizetési osztályba kinevezte. A pénzügyminiszter Ferencsina Rezső csáktornyai pénzügyi irodatisztet a IX. fizetési osztályba pénzügyi irodafőtiszté kinevezte. A pénzügyminiszter Hajós Géza csáktornyai m. kir. pénzügyőri biztost m. kir. pénzügyőri főbiztossá nevezte ki. A zalaegerszegi m. kir. pénzügyigazgató Zeke László stridóvári m. kir. pénzügyőri szemléstől főszemlésté, Dömök Ferenc

Mérleg

minden célra legolcsóbban kapható

Javítások garanciával:

FRANK Mérlegüzem
NAGYKANIZSA, Eötvös tér 2/a

Telefon: 509

csáktornyai m. kir. pénzügyőri I. o. vigyázót pénzügyőri fővigyázóvá, Bejczy Imre csáktornyai m. kir. pénzügyőri II. oszt. vigyázót pénzügyőri I. o. vigyázóvá nevezte ki.

— **Tanügyi hír.** A szombathelyi tankerületi kir. főigazgató Pasqualetti Antal kortői áll. elemi iskolai tanítót hasonló minőségben Nagykanizsára helyezte át, a muracsányi áll. elemi népiskolához pedig h. tanítónak Pichler Andás okt. tanítót nevezte ki.

— **Tűzoltó hírek.** Zala vármegye Tűzoltó Szövetsége 1942. december 21-én tartott rendezési közgyűlése Kákossy Győző, Csáktornyai vidéki körjegyzőt Sáfrán László, járási tűzrendészeti felügyelőhelytestet, a csáktornyai tűzoltóság parancsnokát Kovács Pál, csáktornyai tűzoltósági helyettes parancsnokot Balint Béla perlaki járás tűzrendészeti felügyelőhelytestet és parancsnokot egyhangúlag a választmány tagjaivá választotta.

A PERLAKI JÁRÁS HIREI

(Saját tudósítónk jelentése.)

— **Csalás büntette miatt vádolt Szalay István,** volt zalaegerszegi j. b. végrehajtóra vonatkozólag már korábban közöltük, hogy a perlaki kir. járásbírósg 10 hónapi foghazra és 500 pengő kártérítésre, továbbá 300 pengő költségmegfizetésre ítélte. Fellebbezés során a pécsi kir. tábla elé került az ügy, ahol 1942. december 30-án tartott tárgyaláson a sértettet dr. Domján Gyula képviselte, az ítéletet a tábla megváltoztatta és Szalayt csalás vétségében mondta ki bűnösnek és ezért 2 hónapi foghazra és 500 pengő pénzbüntetésre, továbbá 500 pengő költségnek öv. Bernanecz Antalé perlaki lakos részére való megfizetésben marasztalta el. Az ítélet jogerős.

— **Internálások.** A perlaki járás fozszolgabírája azonnali hatállyal internálta Kuhár Ferenc, Kuhár György, Szinkovics Antal és Dolencz Ferenc perlaki lakos, drávai molnárokat, továbbá Novák Nándor és Patarecz Jakab drávaszilasi földműveseket csempészés miatt, Ozsora József

vegyeskereskedő hodosányi lakost pedig magyar nemzetellenes magatartásáért. Az internálót a perlaki csendőrség már el is szállította a budapesti toloncházba.

Pk. 4478 sz. 1942.

1842. vghatói 36 szám.

Árverési hirdetés

Dr. Deutsch Kálmán csáktornyai ügyvéd által képviselt Kolarics Márk és neje belicai lakosok javára 1197 P. tőke és több követelés járuléka erejéig a csáktornyai kir. járásbírósg 1940. év 380 sz. végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás folytán végrehajtás szenvedőtől 1942. évi július hó 1-én lefoglalt 1600 P. becstűlt ingóságokra a csáktornyai kir. járásbírósg fenti számú végzésével az árverés elrendeltetvén végr. szenv. lakásán Belica községben 104 házszám alatt leendő megtartására határidőtől 1943. január hó 25 napjának délelőtt 11 órája tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt 5 m. széles, 12 m. hosszú cseréppel fedett, állagának sérelme nélkül elmozdítható deszka pajta, s egyéb ingóságokat a legfőbbet ígérőnek készpénzheztes mellett, esetleg becásron alul is el fogom adni. Azon ingóságokra, amelyeknek a kiküldési ára egyezer pengőn felül van, az 5.610.931 M. E. számú rendelet értelmében csak azok árverezhetnek, akik a kiküldési ár egytized részét bánatpénzül leteszik.

Csáktornya, 1943. évi január hó 4-én.

Elek László

kir. bír. végrehajtó, mint bírósági kiküldött.

Pk. 5242 sz. 1942.

1942. vghatói 144. sz.

Árverési hirdetés

Dr. Lakó Imre csáktornyai ügyvéd által képviselt Jambrovics István vargahegyi lakos javára 500/1732 P. tőke és több követelés járuléka erejéig a csáktornyai kir. járásbírósg 1942. év 5242 számú végzésével elrendelt kiegészítési végrehajtás folytán végrehajtás szenvedőtől 1942. évi december hó 18-án lefoglalt 1511 P. becstűlt ingóságokra a csáktornyai kir. járásbírósg fenti számú végzésével az árverés elrendeltetvén, végr. szenv. lakásán, Felsőmihályfalva Vargahegyen leendő megtartására határidőtől 1943 évi január hó 28 napjának délután 4 órája tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt sertések, szarvasmarhák s egyéb ingóságokat a legfőbbet ígérőnek készpénzheztes mellett, esetleg becásron alul is el fogom adni.

Csáktornya, 1943. évi január hó 7-én.

Elek László

kir. bír. végrehajtó, mint bírósági kiküldött.

Pk. 5830 sz. 1942.

1942. vghatói 105 szám

Árverési hirdetés

Dr. Lakó Imre csáktornyai ügyvéd által képviselt Farkas Ferenc javára 671 P. 67 fill. tőke és több követelés járuléka erejéig a csáktornyai kir. járásbírósg 1942. év 583 sz. végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás folytán végrehajtás szenvedőtől 1942. évi szept. hó 30-án lefoglalt 2054 P. becstűlt ingóságokra a csáktornyai kir. járásbírósg fenti számú végzésével az árverés elrendeltetvén, végr. szenv. lakásán, tüzetben Csáktornyan leendő megtartására határidőtől 1943. évi január hó 26 napjának délelőtt 11 órája tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt 15, borju, hordók, bor és koresmai berendezés s egyéb ingóságokat a legfőbbet ígérőnek készpénzheztes mellett, esetleg becásron alul is el fogom adni. Azon ingóságokra, amelyeknek a kiküldési ára egyezer pengőn felül van, az 5.610.931 M. E. számú rendelet értelmében csak azok árverezhetnek, akik a kiküldési ár egytized részét bánatpénzül leteszik.

Csáktornya, 1943. évi január hó 3-án.

Elek László

kir. bír. végrehajtó, mint bírósági kiküldött.

MEGYIMURJE

Preplatna cena: 5.— P. na pol leta.
Vredništvo: Horthy Miklós-tér 6.

Csáktornya, 1943 januara 15

Politički tjednik
Zide saki petek.

Kaj smo včínili i kaj kanimo

Pol letošnje delo i politika Kállayove vlade

Magyarški narod se bori na zvuneš-njoj i znutrešnoj fronti za svoje življenje i za svoj obstanak. Najbolši sini našega naroda — a med njimi na prvom mestu, vitez nagybányai Horthy István, naš Namestni Guverner — alduju svoje življenje za bolšu budućnost i za vekšu pravicu po celom svetu. Ve se od sih nas, — šteri na fronti harcuju i šteri smo doma — zahteva, da damo vun naše največše jakosti, kak je samo moremo, za dobro orsaga.

Da je Kállay Miklós, miniszter predsednik prek zel svoju službu, rekel je ovo: „Ova vlada je taborska vlada“. Tabor nam zapoveda v našem sakidešnjem življenju i ravna naše posle, kak nam, tak i vladi. Nešterne nove stvari se dozreliju i moraju se postaviti v življenje kak najbrže, a druge pak se moraju zastaviti.

Ali se jeno, prem da su se prilike

Naša zvunjnska politika — Naše delo v svetskom taboru

V prvom redu nam vlada piše za našu zvunjnsku politiku. 1941. juniuša 27-ga su sovjetski, ruski bombasi napali naše mirne varaše i potli toga je Magyar-ska v tabou s Sovjetskom Rusijom i s svojom soldačkom silom bori se v tem evropskom taboru proti bolševizmu. Ov tabor se vodi od naše strane čisto samo za obranu zemle, kajti Magyar-ska ne zahteva od Rusije nikše prostore i naši honvedi se boriju proti bolševizmu samo zato, da ono črleno strašilo, štero nam oče vništiti celu našu kulturu, koju smo postigli črez jezero leta, držimo dal-ko od našega orsaga.

Pot naše zvunjnske politike

Kállayova vlada je vodila i vodi i ve onu starinsku magyaršku, a v isto vreme i evropsku zvunjnsku politiku, šteru

Skup delati z osovinskimi silami

Verno k toj politiki Kállayova vlada ima najtesneše veze s priateljskimi i z nami povezanimi državami, v prvom redu s osovinskimi državami.

Kaj se tiče veze z Nemškom, Kállay Miklós miniszterpredsednik i miniszter zvunjnskih poslov, je 1942. juniuša 7-ga i 7-ga pohodil Hitler Adolfa, voditela i kancelara nemškoga naroda na glavnom taborskome kvarteru, tam se dogovarjal z njim i z drugimi visokimi voditeli Nemške i dogovori osobito dokažeju tesno magyarško-nemško priateljstvo.

premenile, znutrešnje obnovenje življenja gospodarenja ne se zastavilo. Magyarški orsag se, v tem drugim svetskim taboru bori poleg onih narodov, za štere je veliki spametnjak i državni voditelj, pokojni Gömbös Gyula napre rekel, da te narodi bodo Evropu obnovili i kak nam je Gömbös Gyula pota pokazal, tak se zdiže, odzadi za zvunešnjom frontom, znutrešnja fronta Magyar-ske na socialnom fundamentu.

Na pragu novoga leta Kállayova vlada dala je rečuna za svoje posle, štere je do ve zvršila, a v isto vreme, dala je i svoje plane, kaj oče zvršiti v buduče vreme. Pred nam leži vladina kniga, v šteroj vlada polaže rečune za se svoje trde i teške posle, štere je zvršila, makar z velikimi taborskimi poteškočami po magyarškom življenju i kak je kanila zadovoliti taborskim potrebam.

V ovoj teškoj borbi za magyaršku zemlju i evropsku kulturu, nam je dičnu peldu pokazal naš Namestni Guverner, vitez nagybányai Horthy István, da je položil svoje življenje na oltaru domovine. i onu žalost, štera je obišla, s prilikom te velke nesreče našega Visoko Dostojnoga Gosp. Guvernera celoga naroda Magyar-ske, su si naši priateljski, a i si narodi Evrope, a moremo reči i narodi celoga sveta k sreću zeli i pokazali veliko poštuvanje proti Magyar-skoj, štera tulko alduje sama sebe za mir i civilizaciju Evrope, šteru čuva od negda od sakoga zla proti nje-noj kulturi.

je Kállay Miklós miniszterpredsednik v svojem govoru v Debrecenu tak lepo naglasil.

Taljansko-magyarško priateljstvo se isto dale rezvijalo ove zadnje mesece. S taljanske službene strane, a i od strane taljanskoga naroda se čudapot pokazalo priateljstvo proti Magyar-skoj i njenoj vladi i gospodarski posli i kulturne veze ovih dveh narodov pokažeju pravo priateljstvo.

S tretjom velkom silom Trojnoga Kontrakta, z Japanskom državom, magyar-ska vlada ima isto najbolše priatel-ske veze.

Z bratskim finskim narodom, šteri se

spodobno k Magyar-skoj, bori za obranu svoje zemle proti bolševizmu, Magyar-ska ima, na sakom polu najbolše i priateljske veze i tak oče je i dale imeti,

Naše veze z državami Dunavskoga Bazena i s sosedimi

Mi se trsimo, da ostanemo v dobrom sosedstvu i priateljstvu z državami Dunavskoga Bazena i z sosednimi državami i očemo z dobrim razumom skup delati s Horvatskom, s čijim narodom smo črez više stotin let bili tesno skup povezani, smo napravili više gospodarskih i drugih kontraktov. S Slovačkom smo čisto v redu. Napravili smo više gospodarskih i drugih kontraktov za čuvanje narodnih menjšin. S priateljskom Bulgarskom, štera je pristupila i k Trojnom Kontraktu, smo starim i iskrenim priateljstvu.

Magyar-ska oče zadržati evropsku solidarnost i z drugimi evropskim državami, štere nesu v taboru i štere su neutralne.

Na vladinu znutrešnju politiku bomo se još povrnuli.

Dobri ljudi za Božič siromaškoj deci v Csáktornya

V Csáktornya se purgarska škola hapila koli osemdesetih let prešloga stoletja i polti je stalna šega, kaj se siromaškim deakam k Božiču darovalo za dar, čizme, šolce, opravre što je kaj mel.

Ali naši dobri ljudi v Csáktornya nesu stem zadovolni bili, nego su se pobrigali za koštu za siromaške deake. Čnda ljudi, šteri bodo ove reke čitali, bodo se zmislili, kulko deakov purgarske škole i preparandije su dobili za badav koštu pre bolšim hižam, saki den drugi i tak v Csáktornya siromaški roditeli i popilska deca nesu imeli velku brigu stem, kak bodo deaki zvršili purgarsku školu, a mrti i preparandiji, kajti tu su bili naši čakovčanci, šteri su navek z dobrim srcem i pravom ljubavi podpirali siromaške deake i odhranili za domovinu čuda hasnovi-tih purgarov.

Nega bilo za ono vreme redovitoga pobiranja. Purgari da je Božič dohajal, su sami po svojoj volji darovali, saki kulko je mogel. V Pecurnikovoj krčmi je črez više deset let bilo gospod-sko društvo „Vasasztal“ „Železni stol“ i ta gospoda da god su se zišla, navek su med sobom pobirali „seksere“ i „krajcare“ za čizme za siromašku decu. To je tak išlo črez celo leto.

Ondašnji voditeli varaša su išli z dobrom peldom napre, purgari na štere se najviše gledalo. Na letno se moreno zmisli samo za par imen: Ziegler Kálmán, Prusatz Alajos, Nuzsy Mátys, dva brati Sztrahia, Franc i Károly, stareši Pecornik Ottó, Bernyák Károly i još čuda njih. Na žalost, ovi denes si već počivaju na našem cintoru, a oni, denes već stareši purgari, štere su cni odhranili, samo pred njihovim grobom moreju njim dati poštuvanje. Od ovih dobrih starih ljudi, je još jedini Dobossy Elek na svetu. Negda navučitel v Csáktornya, denes školski direktor v Nagy-

Kőbányai Polgári Serfőzde

murakőzi egységárúsítója, ugyszintén

jedini prodavec pive za Medjimirje i

PETÁNCI ÁSVÁNYVIZ főraktára | glavno skladište PETANSKE kisele vode

Csáktornya, Kossuth L.-u. 1 sz. alatti

nyitrai MRÁZ TIBOR

Csáktornya, Kossuth L. vulica br. 1.

telephelyiségét ÁTHELYEZTE
A ZRINYI VÁRBELSŐ UDVARÁBA.

je svoje skladište i magazine **PREMESTIL V
ZNUTREŠNJI DVOR ZRINYI GRADA** (Staroga grada)

kanizi. Naš dober „Lekszi Bácsi“ Čuda njegovih deakov živi po našoj širokoj domovini.

To je tak išlo se, dok se ne je potli prvoga svetskoga tabora se zrušilo. Pod bivšom Jugoslavijom su se naši dobri ljudi skup složili u jedno društvo, štero je onda dale delalo pod svojim paragrafi i pod imenom „Dobrotvor“. Plaćalo se nutri na mesec, pobirali su se dari i stemi penzi su se siromaškoj deci kupivale oprave i o-butele. Jugoslaveni su se od toga društva vkraj držali, a megymurci su ga stem bole podpirali.

Se to smo zato napre pustili, kajti i stem očemo pokazati, da su purgari varaša Csáktornya navek meli odprto srce i bugyelaroša, ako je de bilo potrebno kaj dobroga včiniti.

Da se Megyimirje povrnulo, onda su se k tomu dobromu Jeli prekapčile i gospe Magyar-skoga Zenskoga Društva. Te gospe su već lani, zvun gotovih penzi, rezdelile med siromake, šteri su toga potrebni, čuda oprave i beloga veša a letos su te gospe Magyar-skoga Zenskoga Dru-

štva z Budapešta bestelale štofa i platno, šivale su oprave i flake i to su k Božiču rezdelile med siromaške deake.

Ovo društvo dobrih ljudi, prem da se stop-ram ve z nova slaže, je pod voditelstvom Lukovnyak Bernata, višeseg činovnika sparkase v penziji skup nabralo 1200 pengő, k tomu je varaš dal 800 pengő stemi penzi su kupili i rezdelili 45 pari šolcov, zimске kapute, kape i druge op-rave i flake.

Živimo v teškimi laborskim cajti. Saka naša misel i saki naš filer ide našim honvedam, šteri nas braniju i njihovim familiam, ali zato naš dobri ljudi v Csáktornya nesu pozabili niti za siromašku decu, pak su njim napravili veseloga Božiča. Istina, čuda med njimi imaju svoje oce na taborišču, de spunjavleju svoje dužnosti za se nas.

Ovi naši ljudi se najlepše zafaliju sem daro-vatelam i voditelstvu varaša.

Vulice i placi visoko puni snega, veter nap-ravi cele bregre snega i nega ljudi, šteri bi ga od-metali, tak da je ne moči hodati po vulicaj. Se posud stojiju tramvajska kola, nega elektrike, nem-reju dale. Autobusi i sakoforno drugi motori stoj-iju po vulicaj zmrženi, nega benzina, niti olja i nemreju se genuti. Kak da bi bili negdi na Le-denom morju. Vuhčni lampashi zrušeni, drofi str-gani, noči duge kmica velka. Se po sod zima, kuriti ga nega s čem. Po fabrikaj delavci v krat-kimi bundami delaju i stalno hučeju v šake, kaj si bar tak malo roke zgrejeju, kajti i ono, kaj lovijiu, je mrzlo kak led.

Na vodi Neva su leda predrli i koli luknje velki kup ludstva z vedrami, nosiju dimo vodu, kajti vodene cevi su se zmžrle i doma ne moči do vode doiti. Mrtve v ziju na sanaj na cintore, prez rake, prez popa, skup sklajene na sanaj, kak bukove blanje. Na jenim voglu rano je stareši človek hmiral od glada i zime.

Dale se vidiju velke trgovinske hiže i pri-vatne palače kak rano goriju, gasiti je ne moči, ne-ma što i nega šcim, a niti vode ga ne. Z bom-bami rezrušene hiže, banhofi, zgoreti cuği, rez-rušeni lokomotivi, se to lepo sneg pokriva,

Ako su sovjeti prikazali polovicu onoga, kaj se pripetilo v Leningradu i onda je to tak straš-no, kaj si to naši ljudi - fala Bogu - nigdar na-bodo moči pretstaviti. Samo to je ne junastvo, to je prežbno prokletstvo, te ljudi ne verjeju Bogu, a ve da je se zlo na njih doslo, nemaju se komu v roče dati. Po njihovom planu bi naša zenila ran tak zgedala kajti oni su štelu celu Evropu vništiti i dopelati v bezbožni bolševizam, sami dragi Bog je blagoslovil oruzje našim hon-vedam i oni su odvratili to črno strašilo od nas 2.000 kilometrov dalko i mi mirno spimo, dok nas honvedi čuvaju.

Smrtna nesreća na jenom ciganskom salašu v Megyimirju

Smrtna nesreća se pripetila na ciganskom salašu v općini Drávasdörös. Ignac István 31 leto star cigan se posvadił s svojim bratom, 21 leto starim Ignac Jánosom i tak veliju, da ga je vud-rił. Svaja je postala tak oštra med temi dvema cigani, kaj le János zgrabil noža i s celom jakosti ga pošiknul bratu v pleča. Tak globoko ga vpicił kaj je nož došel od pluc i Ignac István se v kr-vi zrušil. Ne je bilo za pomoči, dok je što do-šel na pomoč, krv mu je na mestu scurela. Zan-dari su vlovili toga vubilela brata i odirali v železu v rešt državno tožitelu v Nagykanizsi.

Na preslušanju je te mladi vubitel brata rek-el, da ga je brat tukel i strahom je bil, kaj ga brat nebi zaklal i zato je za svoju obranu zel noža v roke.

Ignac János sedi v reštu, a žandari dale vodiju kviziciju i preslušaju svedoke.

Glasi Magyar-ske Stranjke Života

Visoko dostojni Gospon Guverner se zafalil organizaciji stranjke M.É.P. v Csáktornya

Jaraška organizacija Magyar-ske Stranj-ke Života v Csáktornya je decembra 6 ga na svojoj konferenciji telagrafski pozdra-vila na godovno Visokom Dostojnoga Gos-pona Guvernera.

Ove dneve je došlo Pecsornik Ottó-u orsačkome oblegatu v roke pismo kabi-nete-ske kancelarije Gospona Guvernera, v šterim se Visoko Dostojni Gospon Gu-verner, s srca zafaluje za gratulacije, pos-lane njemu za godovno.

Belica dobi nazaj svoju staru poštu

Kak smo zavzedili, na prošnju belič-ke organizacije Magyar-ske Stranjke Ži-vota je poštanska direkcija dozvolila, kaj se na Belici, na mesto vezdašnje poštan-

ske agencije, nazaj napravi ona stara poš-ta, kak je predi bila i ta nova pošta bo-se za kratko vreme hapila.

Dozvola za slive žgati v Megyimirju bo se poduđšala do marcijuša 31-ga

Kajti se v Megyimirju žganje letoš-njih sliv do ve ne zvršilo, to je na proš-nju Pecsornik Ottó-a, orsačkoga oblegata m. kr. financminister poduđšal dozvolu za žganje sliv za 1943. marcijuša 31-ga i to samo za slive povanja 1942. leta.

Glasi deačkoga koša purgarske škole

Deački koš (diak kaptár) purgarske škole v Csáktornya je v najnovše vreme dobil ove dare na roke V. Pecsornik Pau-le profesorice, voditeljice deačkoga koša:

Uzdóczy Zadravec István soldački biskop v penziji, kotriga Gornje Hiže 20 pengő „za magyarske cile“.

Vitéz Horváth Ferenc generalmajor v penziji, orsački oblegat, 20 pengő za „marlive čmelice“.

Voditelstvo deačkoga koša se najlep-še zafaluje darovnikom plemenitoga srca.

Leningrad v 1942. letu

Za Leningrad sovjetske novine stalno pišeju. Predstavljaju stanovništvo toga varaša kakti velke junake, šteri i ve, da je varaš obkoljen, zvršav-leju svoje sakdašnje posle. Leningrad je v sov-jetskoj štampi pelda, v koju se moreju ogledati si sovjetski varaši, kak je treba zdržavati do zad-nje kaple krvi.

Pod imenom „Leningrad“ su napravili i je-noga filma, šteroga ve prekazuju v sakom kinu v celoj Sovjetskoj Rusiji, kaj su kanili prekazati su si dobro zebrai, kaj bodo njihovi ljudi videli, kakše je življenje v njihovom nek dašnjem cars-ko-m varašu Petrovgrad, ve Leningrad.

KAJ JE NOVOGA?

„Od bogatašov jezere i stotine, a od siromakov pengője i fillere, ali prosi-mo od sakoga“. — „Orsačko pobira-nje za honvedske familie“ pomaže sol-dačkim familiam.

— Fejervergarski glasi. Zalavarmegyinska Fejervergarska Zveza je držala 1942. decembra 21-ga svoju redovitu letošnju velku sesiju, na šteroj su Kakossy Gyozó-a, notarijuša zvnjske op-ćine Csáktornya, Sáfrán László-a, namestnoga jaraškoga fejervergarskoga inšpektora, fejervergar-skoga zapovednika v Csáktornya, Kovacs Pavla, namestnika fejervergarskoga zapovednika v Csák-tornya i Bálint Bélu namestnika jaraškoga fejervergarskoga inšpektora i zapovednika, z jenim gla-som zebrai v komišiju te zveze.

— Nadjeni penzi. Föszolgabirovija v Csák-tornya daje na glas, da se novembra 4-ga pred varaškimi hižami našel jen bugyclar z nemškimi penzi, a novembra 25-ga na piacu jen bugyclar i nutri 27 pengő 60 fill.

Što je zgubil, naj podigne na föszolgabiroviji v službeno vreme.

Glasi jaraša Perlak

— Zbok vkanjila optoženi. V stvari Szalay Istvána, predi egzekutora v Zalavergszegu, smo zadnjipot napisali, da ga je kr. Sod v Perlaku odsod-il na deset meseci rešta i 300 P. stroškov, zvun

tođa mora platiti 500 p. kvara. Po apelaciji je stvar došla k kr. Tabli' v Pecs, štera je soda premenila i Szalaja odsodila na 2 mesecc rešta i zvun tođa mora platiti 500 p. kvara i 500 stroškov dovici Bermanec Antalné, šteru je zastupal Dr Domján Gyula fiskal s Perlaka. Sod je kreposten.

— **Internacije.** Főszolgabírov jaraša Perlak je zmeta interniral dravske mlinare Kuhar Ferenc, Kuhar Györgya, Szinkovics Antala i Doleneč Ferenc s Perlaka, nadale Novak Nandora i Patarscec Jakoba iz Drávaszilasa zbog švercarije a Ozsora Józsefa štacunara iz Hodosanya pak

zbog tođa, kaj je delal proti magyarskomu narodu. Zandari v Perlaku su već se ove interneece odpravili v Budapest, de je bodo rezdelili v lagere.

„Jeli si zel doli brigu s pleča onih, čiji oci harcuvleju za našu sigurnost i življenje“ — „Spuni svoju dužnost: daruj obilno za honvedske familie“.

Taborski glasi

Sovjetska fronta

Kak smo se tođa još v jesen nadjali i kak su sovjeti lanjsku zimu delali tak su se i letos, v največjoj zimi spravili na največšu ofenzivu, kajti su mislili, da naša soldačija nabo mogla zdržati jaku rusku zimu. Zabrali su si zato troja glavna mesta, Kaukaziju, koli Don vode i pre Stalingradu.

Ta ofenziva trpi već jeno 7—8 tjednov i strašno je, kulko ludstva bolševiki reskiraju v toj ofenzivi, samo da bi do nečesa došli. Išče nedelni nemški glas piše, kaj su bolševiki do onda zgubili 17 diviziji strelcov, 4 okloplene i 2 mašinske brigade. To je po najmenjšem rečunu do 350.000 ljudi.

Samo pre varašu Velkije Luki su sovjeti črez kratko vreme zgubili prek 400 oklopljenih taborskih kol, a na celoj fronti prek 1000 takših kol. Zvun tođa opalo je doli prek 500 aeroplanov, nemci su zavzeli Bog zna kulko štukov, mašinske i drugoga taborskoga matriala.

Stalin dobro zna kaj dela. Da su se bolševiki morali vugnuti z Ukrajine i Srednje Rusije

preselili su sobom do 20 milijonov civilnoga naroda i neštérni milijonov marhe. Te ludi i ta živina zahteva kruha i krmu, a tođa ga v Rusiji ne. Stalinov gospodarjenje je tak dalko došlo, da niti svoju soldačiju nemre pošteno obleči i nahraniti. Im si zarobleniki dojdú cusravi, bosí i prva reč njim je: hleba! hleba!

De je nemška soldačija, tam su zemle se poscijane kruha je tulko zraslo, kaj dojde za soldačiju i civilnoga naroda, nemci ne moraju kruha z doma davati na frontu. Se fabrike su nemci popravili i v posel postavili, navozili su čuda marhe, gospodarske i druge mašine, se to bi ve dobro bilo nazaj zeti i svojega odseljenoga naroda nazaj postaviti na staro mesto. V Rusiji nemreju hraniti niti domače ludi, a kam još do seljenike od 20 milijonov, a z Amerike kcoj voziti je teško, kajti nemške podmorne ladje se vtplajaju.

Samo bolševiki su pozabili, kaj su nemci i magyari već pretrpeli v Rusiji jenu čuda hušju zimu, kak je ova i prepravili su se na ovu. Naši štuki tereju okloplena kola, kak da bi lončarska bila, a mašinske kosiju bolševičke trupe, kak kosac travu i tak je naša soldačija ostala na mestu, a sovjeti su se rešili čuda ludstva, oružja i matriala.

Egy német tengeralattjáró befut támaszpontjára. (RDV)

Afrička fronta

Na ovoj fronti se bitke na suhoj zemli još nesu hapile, kajti američka soldačija se tođa junački vugible. Amerikanci su mislili, da čim oni tam svoje nove opravne i podbrita lica pokažeju, narod bo na kolena opal od veselja i bo njim dal dušu i telu i sega dobra. Med tem stvar drugač zglendi. Domaći narod, osobito harapini (arabi) se sega engleskoga tak bojiju, kak vrag svete vode i ne da bi išli anglosasam na roke, nego — ran tak kak v Indiji — de je moći, škodiju toj nepriateljskoj soldačiji. Zato saki den dobivno glasa, da su englezi i amerikanci morali vloviti tulko i tulko harapinske gospode, štere su mam skončali, ako pak je ne su, onda pak su je nekam dalko odtirali v lagere. Afrički narod dobro zna, kaj ga more čekati, ako bi njihova zem-

la ostala englezam ili amerikancam v rokaj.

Zvun tođa anglosasi imaju velku brigu i s francuzi štere su našli v Afriki. Ne su si francuzi izdajatelji svoje domovine i jako malo njih su pristupili francozkom izdajatelju, generalu De Golu. I tak su amerikanci došli na zemlu, de ne poznaju prilike i naroda, niti njegovoga jezika, nemreju se osloniti na nikoga, v nikoga se ne vufaju, a treba je civilnoga naroda ravhati i obškrblivati, a kaj je najglavneše niti med sobom su ne složni. Koga očuju englezi, njega ne trpiju amerikanci, a koga bi šteli amerikanci, za njega pak englezi nečeju čuti i tak ta anglosaska soldačija još den denes nema glavnoga zapovednika i voditela, šteri bi mogel bitke ravhati.

Med tem nemški i taljanski avioni marljivo hičeju bombe na anglosaske položaje, na jenim mestu njim vužgeju aeroplane, na drugim njim

Nagykanizsal Királysörfözde a DREHER—HAGGENMACHER budapesti sörgyárak érdekeltsége egyedüli sörraktára Fliszár és Kaczun

sörnagy-
kereskedés Csáktornya

Raktár: Petőfi Sándor utca 10
— Bejárt a Levente utcában
Telefon 8 szám —

trene vništiju, a dale pak pešačku soldačiju rezgerneju, a oni pak de se moreju, vugibleju se sakoj večšoj bitki.

Ali stem vekše bitke ideju na morju. Na početku tjedna došel je nemški glas, da su nemške podmorne ladje na Atlantskom Oceanu vtopile 13 ladje, se skup od 124.000 ton, a već drugi den glasiju, da su vtopili još dve ladje od 17.000 ton, i tak je ta cela karavana ladji došla pod vodu. To je bilo v pondelek, a v sredu je tu novi glas, da su na istom morju vtopili 14 ladji, se skup 72.000 ton. Se te ladje su vozile oružje, municiju hranu, i drugoga matriala i morremo si misliti, kakša vrednost je odišla pod vodu i kulko hrane se zelo ludstvu z vusta.

Japanska fronta

Kinezka narodna vlada je preglasila tabora Engleskoj i Ameriki i stem se Japanska fronta objačila za nas.

Csáktornyai járás főszolgabírája

13.642/1942.

Hirdetmény

Csáktornya községben 1942. évi november hó 4-én a községháza előtt egy börpénztárca és benne német pénz találatott.

A börpénztárcát és a pénzt annak igazolt tulajdonosa hivatalomban a hivatalos órák ideje alatt átveheti.

Csáktornya 1943. évi január hó 10-én.

Dr. Vida Ferenc
főszolgabíró.

Csáktornyai járás főszolgabírája

13.832/1942.

Hirdetmény

Csáktornya községben 1942. évi november hó 25-én megtartott országos vásár alkalmával a piactéren egy erszény és benne 27 P. 60 fillér készpénz találatott.

Az erszényt és pénzt annak igazolt tulajdonosa hivatalomban a hivatalos órák ideje alatt átveheti.

Csáktornya 1943. évi január hó 10-én.

Dr. Vida Ferenc
főszolgabíró.

Jeli sam platil za novine?

Kőbányai Polgári Serfőzde

murakőzi egyedárusítója, ugyszintén

PETÁNCI ÁSVÁNYVIZ Ióráktára

jedini prodavec pive za Medjimurje i glavno skladište PETANSKE kisele vode

Csáktornya, Kossuth L.-u. 1 sz. alatti

nyitrai MRÁZ TIBOR

Csáktornya, Kossuth L. ulica br. 1.

telephelyiségét ÁTHELYEZTE
A ZRINYI VÁR BELSŐ UDVARÁBA.

je svoje skladište i magazine **PREMESTIL V ZNUTREŠNJI DVOR ZRINYI GRADA** (Staroga grada)

kanizsi. Naš dober „Lekszi Bácsi“ Čuda njegovih deakov živi po našoj širokoj domovini.

To je tak išlo se, dok se ne je potli prvoga svetskoga tabora se zrušilo. Pod bivšom Jugoslavom su se naši dobri ljudi skup složili u jedno društvo, štero je onda dale delalo pod svojimi paragrafi i pod imenom „Dobrotvor“. Plaćalo se nutri na mesec, pobirali su se dari i stemi penzi su se siromaškoj deci kupivale oprave i o-butel. Jugoslaveni su se od toga društva vkraj držali, a megymurci su ga stem bole podpirali.

Se to smo zato napre pustili, kajti i stem očemo pokazati, da su purgari varaša Csáktornya navek meli odprto srce i bugyelaroša, ako je de bilo potrebno kaj dobroga včiniti.

Da se Megymurje povrnulo, onda su se k tomu dobromu deli prekapičile i gospe Magyarškoga Zenskoga Društva. Te gospe su već lani, zvun gotovih penzi, rezdelile med siromake, šteri su toga potrebni, čuda oprave i beloga veša a letos su te gospe Magyarškoga Zenskoga Dru-

štva z Budapešta beštelale štofa i platno, šivale su oprave i flake i to su k Božiču rezdelile med siromaške deake.

Ovo društvo dobrih ljudi, prem da se stopran ve z nova slaže, je pod voditelstvom Lukovnyak Bernata, viššega činovnika sparkase v penzi skup nabralo 1200 pengő, k tomu je varaš dal 800 pengő stemi penzi su kupili i rezdelili 45 pari šolcov, zimске kapute, kape i druge oprave i flake.

Živimo v teškimi laborskimi kajti. Saka naša misel i saki naš filer ide našim honvedam, šteri nas braniju i njihovim familiam, ali zato naši dobri ljudi v Csáktornya nesu pozabili niti za siromašku decu, pak su njim napravili veseloga Božiča. Istina, čuda med njimi imaju svoje oce na taborišču, de spunjavleju svoje dužnosti za se nas.

Ovi naši ljudi se najlepše zafaluju sem darovatelam i voditelstvu varaša.

Vulice i placi visoko puni snega, veter napravi cele bregce snega i nega ljudi, šteri bi ga odmetali, tak da je ne moči hodati po vulicaj. Se posud stojiju tramvajska kola, nega elektrike, nemreju dale. Autobusi i sakoformo drugi motori stojiju po vulicaj zmrženi, nega benzina, niti olja i nemreju se genuti. Kak da bi bili negdi na Ledenom morju. Vulični lampasi zrušeni, drofi strigani, noči duge kemica velka. Se po sod zima, kurili ga nega s čem. Po fabrikaj delavci v kratkimi bundami delaju i stalno hučeju v šake, kaj si bar tak malo roke zgrejeju, kajti i ono, kaj loviju, je mrzlo kak led.

Na vodi Neva su leda predrli i koli luknje velki kup ludstva z vedrami, nosiju dimo vodu, kajti vodene cevi su se zmrzle i doma ne moči do vode doiti. Mrtve voziju na sanaj na cintore, prez rake, prez popa, skup sklajene na sanaj, kak bukovce blanje. Na njim vlogu rano je staresti človek hmiral od glada i zime.

Dale se vidiju velke trgovinske hiže i privatne palače kak rano goriju, gasiti je ne moči, nema što i nega ščim, a niti vode ga ne. Z bombami rezrušene hiže, banhofi, zgoreti cuği, rezrušeni lokomotivi, se to lepo sneg pokriva,

Ako su sovjeti prikazali poloviku onoga, kaj se pripetilo v Leningradu i onda je to tak strašno, kaj si to naši ljudi - fala Bogu - nigdar nabo do mogli prestaviti. Samo to je ne junastvo, to je prezbožno prokletstvo, te ljudi ne veruju Bogu, a ve da je se zlo na njih doslo, nemaju se komu v roče dati. Po njihovom planu bi naša zemla ran tak zgedala kajti oni su šteri celu Europu vništiti i dopelati v bezbožni bolševizam, sami dragi Bog je blagoslovil oružje našim honvedam i oni su odvrnili to črleno strašilo od nas 2.000 kilometrov dalko i mi mirno spimo, dok nas honvedi čuvaju.

Smrtna nesreča na jenom ciganskom salašu v Megymurju

Smrtna nesreča se pripetila na ciganskom salašu v općini Drávadiós. Ignac István 31 leto star cigan se posvadił s svojim bratom, 21 leto starim Ignac Jánosom i tak veliju, da ga je vudril. Svaja je postala tak oštra med temi dvema cigani, kaj le János zgrabil noža i s celom jakosti ga posiknul bratu v pleča. Tak globoko ga vpičil kaj je nož došel do pluč i Ignac István se v krvi zrušil. Ne je bilo za pomoči, dok je što došel na pomoč, krv mu je na mestu scurela. Zandari su vlovili toga vubilela brata i odürali v železu v rešt državnoge tožitelu v Nagykanizsi.

Na preslušanju je te mladi vubitel brata rekel, da ga je brat tukel i strahom je bil, kaj ga brat nebi zaklal i zato je za svoju obranu zel noža v roke.

Ignac János sedi v reštu, a žandari dale vodiju kviziciju i preslušaju svedoke.

Glasi Magyarške Stranjke Života

Visoko dostojni Gospon Guverner se zafalil organizaciji stranje M.É.P. v Csáktornya

Jaraška organizacija Magyarške Stranjke Života v Csáktornya je decembra 6-ga na svojoj konferenciji telagrafski pozdravila na godovno Visoko Dostojnoga Gospona Guvernera.

Ove dneve je došlo Pecsornik Ottó-u orsačkomeu oblegatu v roke pismo kabinetske kancelarije Gospona Guvernera, v šterim se Visoko Dostojni Gospon Guverner, s srca zafaluje za gratulacije, poslane njemu za godovno.

Belica dobi nazaj svoju staru poštu

Kak smo zazvedili, na prošnju beličke organizacije Magyarške Stranjke Života je poštanska direkcija dozvolila, kaj se na Belici, na mesto vezdašnje poštan-

ske agencije, nazaj napravi ona stara pošta, kak je predi bila i ta nova pošta bo se za kratko vreme hapila.

Dozvola za slive žgati v Megymurju bo se poduğšala do marciuša 31-ga

Kajti se v Megymurju žganje letošnjih sliv do ve ne zvršilo, to je na prošnju Pecsornik Ottó-a, orsačkoga oblegata m. kr. financminister poduğšal dozvolu za žganje sliv za 1943. marciuša 31-ga i to samo za slive povanja 1942. leta.

Glasi deačkoga koša purgarske škole

Deački koš (diák kaptár) purgarske škole v Csáktornya je v najnovše vreme dobil ove dare na roke V. Pecsornik Paul profesorice, voditeljice deačkoga koša:

Uzdóczy Zadravec Izstván soldački biskop v penziji, kotriga Gornje Hiže 20 pengő „za magyarske cile“.

Vitéz Horváth Ferenc generalmajor v penziji, orsački oblegat, 20 pengő za „marlive čmelice“.

Voditelstvo deačkoga koša se najlepše zafaluje darovnikam plemenitoga srca.

Leningrad v 1942. letu

Za Leningrad sovjetske novine stalno pišeju. Predstavljaju stanovništvo toga varaša lakti velke junake, šteri i ve, da je varaš obkoljen, zvršavleju svoje sakdašnje posle. Leningrad je v sovjetskoj štampi pelda, v koju se morcuju ogledati si sovjetski varaši, kak je treba zdržavati do zadnje kaple krvi.

Pod imenom „Leningrad“ su napravili i jenoga filma, šteroga ve prekažeju v sakom kinu v celoj Sovjetskoj Rusiji, kaj su kanili prekazati su si dobro zebrali, kaj bodo njihovi ljudi videli, kakše je življenje v njihovom nek našnjem carskom varašu Petrovgrad, ve Leningrad.

KAJ JE NOVOGA?

„Od bogatašov jezere i stotine, a od siromakov pengője i fillere, ali prosimo od sakoga“. — „Orsačko pobiranje za honvedske familie“ pomaže soldačkim familiam.

Fejervergarski glasi. Zalavarnegyivska Fejervergarska Zveza je držala 1942. decembra 21-ga svoju redovitu letošnju velku sesiju, na šteroj su Kakossy Gyozó-a, notarijuša zvujske općine Csáktornya, Safran László-a, namestnoga jaraškoga fejervergarskoga inspektora, fejervergarskoga zapovednika v Csáktornya, Kovacs Pavla, namestnika fejervergarskoga zapovednika v Csáktornya i Balint Bélu namestnika jaraškoga fejervergarskoga inspektora i zapovednika, z jenim glasom zebrali v komišiju te zveze.

Nadjeni penzi. Főszolgabirovija v Csáktornya daje na glas, da se novembra 4-ga pred varaškimi hižami našel jen bugyclar z nemškimi penzi, a novembra 25-ga na piacu jen bugyclar i nutri 27 pengő 60 fill.

Što je zgubil, naj podigne na főszolgabiroviji v službeno vreme.

Glasi jaraša Perlak

Zbok vkanjila optoženi. V stvari Szalay Istvána, predi egzektora v Zalaeverszegu, smo zadnjipot napisali, da ga je kr. Sod v Perlaku odsodil na deset meseci rešta i 300 P. stroškov, zvun

tođa mora platiti 500 p. kvara. Po apelaciji je stvar došla k kr. Tabli v Pecs, štera je soda premenila i Szalaja odsodila na 2 mesec rešta i zvun tođa mora platiti 500 p. kvara i 500 stroškov dovici Bermanec Antalné, šteru je zastupal Dr Domján Gyula fiskal s Perlaka. Sod je kreposten.

— **Internacije.** Főszolgabíró jaraša Perlak je zmesta interniral dravske mlinare Kuhar Ferenc, Kuhar Györgya, Szinkovics Antala i Doleneč Ferenc s Perlaka, nadale Novak Nandora i Patarscecz Jakoba iz Drávaszilasa zbog švercarije a Ozsora Józsefa štacunara iz Hodosanya pak

zbog tođa, kaj je delal proti magyarskomu narodu. Žandari v Perlaku su već se ove internee odpravili v Budapest, de je bodo rezedlili v lagere.

„Jeli si zel doli brigu s pleča onih, čiji oci harcuveju za našu sigurnost i življenje“ — „Spuni svoju dužnost: daruj obilno za honvedske familie“.

Taborski glasi

Sovjetska fronta

Kak smo se tođa još v jesen nadjali i kak su sovjeti lanjsku zimu delali tak su se i letos, v največjoj zimi spravili na največšu ofenzivu, kajti su mislili, da naša soldačija nabo mogla zdržati jaku rusku zimu. Zabrali su si zato troja glavna mesta, Kaukaziju, koli Don vode i pre Stalingrada.

Ta ofenziva trpi već jeno 7—8 tjednov i strašno je, kulko ludstva bolševiki reskiraju v toj ofenzivi, samo da bi do nečesa došli. Išče nedelni nemški glas piše, kaj su bolševiki do onda zgubili 17 diviziji strelcov, 4 okloplene i 2 mašinske brigade. To je po najmenjšem rečunu do 350.000 ludi.

Samo pre varašu Velkije Luki su sovjeti črez kratko vreme zgubili prek 400 oklopljenih taborskih kol, a na celoj fronti prek 1000 takših kol. Zvun tođa opalo je doli prek 500 aeroplanov, nemci su zavzeli Bog zna kulko štukov, mašinpuški i drugoga taborskoga materiala.

Stalin dobro zna kaj dela. Da su se bolševiki morali vugnuti z Ukrajine i Srednje Rusije

preselili su sobom do 20 milijonov civilnoga naroda i neštarni milijonov marhe. Te ludi i ta živina zahteva kruha i krmu, a tođa ga v Rusiji ne. Stalinovo gospodarenje je tak dalko došlo, da niti svoju soldačiju nemre pošteno obleči i nahraniti. Im si zarobleniki dojdou cusravi, bos i prva reč njim je: hleba! hleba!

De je nemška soldačija, tam su zemle se posojane kruha je tulko zraslo, kaj dojde za soldačiju i civilnoga naroda, nemci ne moraju kruha z doma davati na frontu. Se fabrike su nemci popravili i v posel postavili, navozili su čuda marhe, gospodarske i druge mašine, se to bi ve dobro bilo nazaj zeti i svojega odseljenoga naroda nazaj postaviti na staro mesto. V Rusiji nemreju hraniti niti domače ludi, a kam još doseljenike od 20 milijonov, a z Amerike kcoj voziti je teško, kajti nemške podmorne ladje se vtoplaju.

Samo bolševiki su pozabili, kaj su nemci i magyari već pretrpeli v Rusiji jenu čuda hušju zimu, kak je ova i prepravili su se na ovu. Naši štuki tereju okloplena kola, kak da bi lončarska bila, a mašinpuske kosiju bolševičke trupe, kak kosce travu i tak je naša soldačija ostala na mestu, a sovjeti su se rešili čuda ludstva, oružja i materiala.

Afrička fronta

Na ovoj fronti se bitke na suhoj zemli još nesu hapile, kajti američka soldačija se tođa junački vugible. Amerikanci su mislili, da čim oni tam svoje nove oprave i podbrita lica pokažeju, narod bo na kolena opal od veselja i bo njim dal dušu i telu i sega debara. Med tem stvar drugač zgleđi. Domaći narod, osobito harapini (arabi) se sega engleskoga tak bojiuju, kak vrag svete vode i ne da bi išli anglosasam na roke, nego — ran tak kak v Indiji — de je moći, škodiju toj nepriateljskoj soldačiji. Zato saki den dobimo glasa, da su englezi i amerikanci morali vloviti tulko i tulko harapinske gospode, štere su mam skončali, ako pak je ne su, onda pak su je nekam dalko odtirali v lagere. Afrički narod dobro zna, kaj ga more čekati, ako bi njihova zem-

la ostala englezam ili amerikancam v rokaj.

Zvun tođa anglosasi imaju velku brigu i s francuzi štere su našli v Afriki. Ne su si francuzi izdajatelji svoje domovine i jako malo njih su pristupili francozkom izdajatelju, generalu De Golu. I tak su amerikanci došli na zemlu, de ne poznaju prilike i naroda, niti njegovoga jezika, nemreju se osloniti na nikoga, v nikoga se ne vufaju, a treba je civilnoga naroda ravnati i obskrblivati, a kaj je najglavneše niti med sobom su ne složni. Koga očuju englezi, njega ne trpiju amerikanci, a koga bi šteli amerikanci, za njega pak englezi nečeju čuti i tak ta anglosaska soldačija još den denes nema glavnoga zapovednika i voditela, šteri bi mogel bitke ravnati.

Med tem nemški i taljanski avioni marljivo hičeju bombe na anglosaske položaje, na jenim mestu njim vužgeju aeroplane, na drugim njim

Nagykanizsal Királysörfözde a DREHER—HAGGENMACHER budapesti sörgyarak érdekeltsége egyedüli sör raktára Fliszár és Kaczun

sörnagykereskedés Csáktornya

Raktár: Petőfi Sándor utca 10
— Bejárat a Levente utcában
Telefon 8 szám —

trene vništiju, a dale pak pešačku soldačiju rezgerneju, a oni pak de se moreju, vugibleju se sakoj vekšoj bitki.

Ali stem vekše bitke ideju na morju. Na početku tjedna došel je nemški glas, da su nemške podmorne ladje na Atlantskom Oceanu vtopile 13 ladje, se skup od 124.000 ton, a već drugi den glasiju, da su vtopili još dve ladje od 17.000 ton, i tak je ta cela karavana ladji došla pod vodu. To je bilo v pondelek, a v sredu je tu novi glas, da su na istom morju vtopili 14 ladji, se skup 72.000 ton. Se te ladje su vozile oružje, municiju hranu, i drugoga materiala i morremo si misliti, kakša vrednost je ođišla pod vodu i kulko hrane se zelo ludstvu z vusta.

Japanska fronta

Kinezka narodna vlada je preglasila tabora Engleskoj i Ameriki i stem se Japanska fronta objačila za nas.

Csáktornyai járás főszolgabírája

13.642/1942.

Hirdetmény

Csáktornya községben 1942. évi november hó 4-én a községháza előtt egy börpénztárca és benne német pénz találtatott.

A börpénztárca és a pénz annak igazolt tulajdonosa hivatalomban a hivatalos órák ideje alatt átveheti.

Csáktornya 1943. évi január hó 10-én.

Dr. Vida Ferenc
főszolgabíró.

Csáktornyai járás főszolgabírája

13.832/1942.

Hirdetmény

Csáktornya községben 1942. évi november hó 25-én megtartott országos vásár alkalmával a piactéren egy erszény és benne 27 P. 60 fillér készpénz találtatott.

Az erszényt és pénzt annak igazolt tulajdonosa hivatalomban a hivatalos órák ideje alatt átveheti.

Csáktornya 1943. évi január hó 10-én.

Dr. Vida Ferenc
főszolgabíró.

Jeli sam platil za novine?

**Ruháit festesse, tisztítsa
Oprave farbati, čistiti pre**

Pálcsicsnál

**Csáktornyai Flók:
Horthy Miklós tér 9.**

Nekaj za ognja gasiti

Piše Sáfán László légó zapovednik

Ne treba nato misliti, kaj morti ve kanimo sakoga človeka zmuštrati za takšega ognjogasca šteri z glasnom trobentom, sakojačkami špricalkami i mašinerijami bežiju k ognju i nebojiju se smrti, očeu preladata morje plamena. Ne! za to nabo reč ran tak, kak da vučimo prvu pomoč davati, ne kanimo zvučiti za doktore one ludi, šteri se vučiju prvu pomoč davati. Starinska reč je: dva put tulko da on, što fletno da. To ran tak moramo reči i pre prvog pomoči i pre gašenju ognja, čuda više pomaže on, što se mam hapiti nesreču pregaziti. Pre obedvem poslam glavno je: Mam se hapiti s pomočjom i zlo vništiti v korenu. Moramo misliti na to, da človek more skrvariti od kakše god male rane, ako pak mu v pravo vreme donesemo dobrega poveza, življenje je obranjeno. Moramo misliti i nato, kak je lahko goreču šibicu vgasnuti, ran tak i maloga ognja vgasnuti, ali se mora i to v pravo vreme, mora se človek v to razmeti i mora kcoj meti potrebnu meštriju.

Kulko velikih ognjov bi mogli preteči, ako bi se tam na mestu našel barem samo jen človek, šteri nebi prestrašeno kričal: Ogenj je! Ogenj je! nego bi znal, kaj je treba včiniti i mam bi se hapil nesreču preteči onda, da još ogenj neje veliki i moči ga zlehka preladata. Ognja gasiti i ludem prvo pomoč davati treba je znati več i zbog toga, kajti ve za vreme tabora saki človek mora znati svojega grunta braniti od pogibeli og lufta, ali se to, kaj se ludi navčiju ve v taborsko vreme, se da dobro ponucati v mirno vreme. Stopram kratko vreme su se ludi hapili toga vučiti i več su čudapot jako hasnovite pelde pokazali.

Jeno takšu peldu bomo pripovedali. V Bupestu, Munkás utca 6. je jena velka hiža s čuda kvarterniki. Ve v jesen, da se ludi hapiju v hiži kuriti, od jenoga hudoga rafunga se kov vuzgal i gorel je po priliki na 6 kvadrat meternim placu. I tu je išlo po staroj šegi. Nešči je spazil ognja, ludi su kričali ogenj je, onda pak se nešči zamislili, telefonatori po ognjogascu. Ali ve dale se dokazalo, kaj čuda vala, kaj su ludi zvučeni v obrani od lufta i ognja i to bo v mirno vreme jako hasnovito i stvar je čisto drugačija, nego je to po starinskoj šegi. Negda, da se takši ogenj pripetil, su ludi glavu zgubili ne samo v onoj hiži, de je gorelo, nego i pre sem sosedam. Velki krič, ludi ne su znali, čega bi se hapili, nosili su na vucilu decu, flake i oprave, pohišto, sem tam su bežali i kričali i stem su napravili još vekšu zmešariju i sprečavali su ognjogascu, šteri su med tem došli, v njihovom poslu. A tu se ne to pripetilo. Hiža je mela svojega zapovednika od lufta, on je mam skup spravil patrolu za obranu od lufta i ognja, dal je vu potrebne meštrije, skočil su na najža, tam je bila stalno prepravljena voda v vedraj, bile su kcoj i male špricalke i za par minut su ognja vgasnuli. Dok su službeni ognjogasci došli, već su samo našli — kak se veli — hladno mesto ognjišča i ne su meli drugoga posla kak se pospraviti i postaviti potrebne straže.

Denes nas takši glasi još znenadiju, ako moramo iti za tem, kaj nas, za buduče, bodo znenadili oni glasi, de su ludi bili prez glave i ne su si znali pomoči. Tam de su se ludi zmuštrali na najpotrebnešu obranu od lufta, tam se nesme pripetiti, kaj bi goreča šibica, šteru nešči na lehki način vkraj hiti, ili iskra štera zleti s peči ili ako se mašča na šparhetu vužge, ili šteri god drugi mali ogenj, postal i vništil čuda vrednosti

a morti i človeče življenje. A ran tak se nesme pripetiti niti to, kaj bi nešči na vucili ili v hiži skrvaril samo zato, kaj ga nema mam pre ruki doktora i kaj se nišči nebi našel, što zna dati prvu pomoč. Obrani od lufta moremo zalafiti, kaj bo po malem saki moški i saka ženska zmuštrana v obrani proti ognja i nesreče i kaj se v sajoj hiži najde nekša meštrija za obranu. Oni pezezi, štere je gospodar te hiže v to stran vložil, su ne pod kvar došli, kajti ako se pripeti kakša nesreča, meštrija za obranu je pre roki. A kam još človeče življenje, to se s penezi precentiti nemre, i ako obrana od lufta obrani samo jeno človeče življenje onda već je spunila svoju dužnost i postigla je ono, za čim ide.

Zmislmo se za naše soldate, čije ovrže bo bole trdo i oni bodo bole vitežki, ako bodo znali, da doma si vodimo brige za njihove familie. — Za hondske familie darovati je prva dužnost sakomu sinu ove domovine.

Što bi tabora zgubil

Jen minister naše vlade je ove dneve, na jenoj delavskoj velkoj konferenciji rekel, da bi ovoga tabora najpredi zgubili delavci. Mam se i pozval na reči francoskoga generala Franchet de Esperaya, šteri je 1918 leta, v jesen pred Karolyiovom komišijom, rekel jenomu delavcu, šteri je isto bil v komišiji ove reči: Stroške ovoga zgublenoga tabora, bodete vi delavci platili. Bogatoši bodo imeli priliku, da si sedeju na aeroplanu i odpelaju na Švajcarsku, a vi delavci pak bodete doma ostali.

I tak je i bilo, magyarski delavci su pravole doma ostali i plačali. Delavcam su velke fabričke peči vgasnule. Delavcam su kruha zeli češki „demokrati“, šteri su zmušili fabrike, kaj nebi magyarski delavci mogli kruha služiti i med tem su prodekovali na dugom i širokom mednarodno pravo, a magyarskoga i nemškoga delavca su poleg toga vkraj pošikavali i čuvali samo svoje. K tomu su „pobedniki“ i pre carini napravili takšu politiku da se Bogu smilju i trianonska zapoved je isto teško okovala magyarske delavce, odkod bi onda bil dobil magyarski delavec jenu lepu reč i falacek kruha. Jeli se de našla bar jena mednarodna organizacija, štera bi bila podigla reč za magyarsko delavsko dete. — Rano protivno! Da je doma bilo največše zlo, najmenje sirovooga matriala, onda su mednarodni socialisti i komunisti — samo s čiste politike zrekl da v Magyarsku ne treba nikaj pošilati, a to je rano delavcam škodilo najviše. Voditele delavcov v Amsterdamu, Parizu i Brüsselu nije interesiralo niti najmenje, kaj rano delavci, njihove familie i deca trpiju najviše zbog toga, kaj oni nečeuju nam dati sirovooga matriala. Njim je glavno bilo, politika.

Ova dvajstiriletna mednarodna farizejska politika nam je ostavila dva znake. Prvi, da naši delavci već nečeuju čuti za nikše mednarodne delavske stranike, toga njim je dosti, kajti su previdi, da su bili vkanjeni, a drugi, naši delavci dobro znaju, da bi i ve ran tak bilo, ako bi tabora mi zgubili.

I ve bi morali delavci platiti se taborske stroške. I ve bi nam amerikanci, englezi, a morti još i čehi zapovedali mirovne „kondicije“ A

magyarski delavci zdržiju na svojom mestu, jednaka je njihova vrednost z frontskim honvedom zato, kajti z jene strane zna, da smo se tomu taboru ne mogli vugnuti, a z druge strane zna, kaj bi nas moglo čekati i naš delavec nigdar više neće podnesti ono, na kaj su ga v Trianonu presliti.

Moramo se hapiti šparati

V zadnje vreme se više čujemo, da je ve, v taborsko vreme najglavneši zahtev šparati. Voditeli našega gospodarskoga življenja su nam već višepot postavili pred oči, da celi narod mora jako šparati. Te poziv nesme biti za badav, kak da nešči v pusti, v velikoj samoči zakriči i nesme ostati prez posluha. Saki trezen i posten človek mora prerazmeti, da je šparanje denes od jako velkoga narodnoga interesa.

Sem nam je poznato, da te tabor, v šterim i mi, s oružjem v rokaj, imamo našega resa, zahteva včiniti se do zadnje granice. Saki den nam dojdou nove dužnosti, štere moramo zvršiti do zadnje kaple krvi, ako očemo, kaj bo buduče življenje našega naroda sigurno. Ali v isto vreme, da su se nam dužnosti povekšale, moramo računati stem, da nam jako čuda fali pre sirovim matriali i tomu se nikak nemremo vugnuti, kajti v gospodarskom življenju su zmešarije, štere su došle prez naše krivnje. To moramo za dobro zeti tak kak je, kajti onak, kak je v mirno vreme bilo, nabo tak dugo dok tabor trpi. A da itak moremo spuniti svoje dužnosti, moramo se prevčiti, kak najbolje denešnjim prilikam.

Moramo zato šparati za sem onim, kaj imamo. Nesmeme dovoliti, kaj bi se i kak god mala vrednost pofratila. Ne smemo niti za jenu vuru v dnevu pozabiti za to zapoved, da nam je šparati narodna dužnost. Paziti na to, da sakoga falaceka, šteroga smo v mirno vreme prez brige hitili na smetje, ili v oženj skup spravimo i damo v one roke, de se bo znova ponucal. Kaj imamo točno i pažljivo rezdeliti i kaj je samo moči, začuvati da ne dojde pod kvar. A stoji ta zapoved v sakičnejem življenju i na saki, najmenje vreden falacek. Saki falacek papera, železa i canjka, prazne plehnate škatule i tak dale, se to je denes vrednost. Takše stvari dojdou sakomu človeku v roke i nesmeme čekati, kaj bi nam drugi ludi peldu kazali pre šparanju, nego se to sami moramo hapiti.

Nigdar nesmeme pozabiti, da z ovih malih stvari, štere skup poberemo, ako je šparamo po dužnom spoznanju, moremo spraviti velke kupe šteri i v narodnom gospodarstvu imaju velku vrednost. Glavno je to, da saki človek brižno i po dužnom spoznanju pobira i špara. A da ovo brižno pobiranje neje coprija, to su već dokazali i drugi narodi, šteri su znami v priateljstvu! A kaj su drugi mogli, zakaj to nebi mogli i mi?

APRÓHIRDETÉSEK - MALI OGLASI

Apróhirdetések díja szavankint 10 fillér. — A vastagon nyomott szó kettőnek számít. Legkisebb hirdetés díja 1 P.

Iščem harmoniuma za vučiti na dugše vreme posoditi. Kondicije staviti na administraciju lista.

Egy darab 700-as jokban levő szalagfűrészt keresek megvételre. Ajánlatok: Szántó Stridóvar.

Ruhaszekrény és könyvszekrény megvételre kerestek. Ajánlatok a kiadóba.

Karórámat elvesztettem kérem a becsületes megtalálót adja át jutalom ellenében **Szende Olga** Szechenyi u. 3.

Izgubila sam vuricu za na roki nositi. Prosim poštenjaka, što ju je našel naj ju denese, dobi premiu. **Szende Olga** Szechenyi utca 3.

Felelős szerkesztő: Pecsornik Ottó
Felelős kiadó és laptulajdonos: Pecsornik Ottó
Nyomta: Muraközi Katolikus Könyvnyomda — Csáktornyai Nyomdászati Irtal: Sárecc Antal.